

Expunere de motive:

Crearea secțiilor specializate de insolvență în cadrul tribunalelor din razele curților de apel reprezintă o prioritate pentru România, la fel ca și crearea secțiilor specializate precum tribunalele pentru minori, tribunalele muncii și altele.

Această strategie a Ministerului Justiției presupune o organizare prealabilă din punct de vedere profesional și logistic și este dezvoltată deja prin Proiectul PHARE al Ministerului Justiției care a pornit cu crearea Buletinului procedurilor de insolvență, care s-a dovedit un mijloc extrem de eficient în derularea cu celeritate a procedurii de insolvență. Procedura de insolvență este o procedură specială, care nu implică apropierea debitorului de instanța de judecată, acesta fiind reprezentat de administratorul judiciar și ulterior de lichidator. Din practică s-a dovedit faptul că anumite secții nu-și justifică activitatea datorită unui număr foarte redus de dosare de insolvență, volumul fiind insuficient, în condițiile în care procedura insolvenței este o procedură judiciară specială. Această măsură este impusă și de faptul că la nivelul tribunalelor specializate trebuie creată o procedură de aplicare uniformă a legislației în vigoare, ceea ce tot din practică s-a dovedit că în privința aplicării uniforme a acestora s-au constatat disfuncționalități mai ales în ceea ce privește problema incompatibilităților și a conflictelor de interese. În condițiile existente din textul legii, situarea categoriei creditorilor chirografari pe un alt plan decât celelalte categorii de creditori, respectiv creditorii bugetari, constituie un fapt neconstituțional, care încalcă prevederile art.16 din Constituția României, aflate la Titlul II – Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale – Egalitatea în drepturi, care au următorul conținut:

(3) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(4) Nimeni nu este mai presus de lege.

În același timp, din practică s-a observat că în majoritatea dosarelor de insolvență, în care s-a deschis procedura de faliment împotriva unor debitori, D.G.F.P. – urile și A.V.A.S. sunt principalii creditori, aceștia beneficiind și de alte pârghii în recuperarea creanțelor, cum ar fi executarea silită, sechestrul asigurător pe bunuri și altele, având la dispoziție atât legislația existentă cât și angajați ai serviciilor de executare silită din cadrul instituțiilor statului, care vor trebui să-și exercite atribuțiile de serviciu, lichidarea societății fiind o măsură extremă.

Inițiator,

Deputat Mircea GROSARU

